

GĂZETA PĂRELE

NU

*Nu STRĂINISMULU
ȘI OLIGARCHIA
Nici SULINANULU CORUMPĂTORU*

CI

*CI ROMÂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURU DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

REDACȚIA

S. N. DA GERMANA, 2, (TIPOGR. CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĒU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe unu anu (100 numere).....	lei 24
Pe șese luni (50 numere).....	lei 12
Linia de reclame și inserțiuni.....	lei 2

In Bucuresci, abonamentele nu se / de câtu la administrația diarului

ADMINISTRAȚIA

IN STRADA GERMANA 2, (TIPOGR. CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

Pentru străinătate :

Pe anu (100 numere).....	fr. 30
Pe șese luni (50 numere).....	» 15
Linia de anuciuri.....	bani 30

Din districte, abonamentele se trimitu prin / man lufe postale.

—Diarulū apare de douē orī pe sēptēmānā. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

CESTIUNILE ȚILEI

Bietulū omū ș'a perdutū nevasta, vă rogū dațio dacă o sciți unde este.
Nu fiți avari cu averea altuia. Ghiciți de unde este dumneai.

AMICULUI MEU COGHEHRIS

(Versuri Ropalice)

Te veî mira
 Pré multû cređû, frăjióre,
 Citindû a mea scrisóre,
 Ce pên' la tine va sbura
 Prin posta nóstră, care face
 Treî ceasuri în trei đile, Deû!
 Dér' se lăsămû, amice, poșta'n pace
 Și se venimû la ce mi'ți spunemû eû.
 Te veî mira, đicemû, și ai dreptate
 Căci asta-î unû ploconû pe ne-așceptate.
 Dér' pentru că, amice, de multû nu ne-amû vėđutû,
 Ca se-ți mai spun ce lucruri p'acii am mai făcutû,
 Luaiû condeiu'n mână voidn ca prin chărtie
 Se mai vorbescû cu tine de dulcea poesiă,
 Pe care tu și eu o adorămû,
 De și eî nici prin gândû nu-î trece, frate,
 A se uita la noi nici câtû la *State*,
 De și mereû noi vremû s'o'ndatorămû,
 Și fiind că știu că ție'ți place,
 Ca sarea'n ochi, p'aceli, ce veđi,
 Că singurû laudă mi'și face,
 De mine óre ce-o se cređi?
 Când eû ți-oii povesti c'acuma!
 La nemurire vrënd se sborû,
 Și đî și nópte facû, intr'una
 Poeme, versuri, nu d'amorû,
 Ci trase și croite
 Pe calapóde noi,
 (De cei străini scornite,
 Se nu cređi că de noi.)
Rondouri, Vilanele,
 Precum și *Triolete,*
 Pe forme franțuzești;
 Plus încă și *Ghazele*
 Frumosû intortochete
 Pe forme Arăbești.
 Și astă-đi ție
 Mâna-mi îți scrie
 P'unû noû fasonû,
 Și-aceste versuri aședate
 Cum suntû aicea fasonate.
 Formėnd unû nodorosû bastonû,
 Un mândru reteveiû
 De cornû, tufanû ori teiû,
 De popa Tache vrednicû,
 (Acelû bătașû cucernicû.)
 Amice se numescû
Ropalice, ca tóte
 A cărorû aședare
 Măciuci alcătuiescû.
 Acuma fără póte
 Saû dór', ai invitare
 Din partea mea
 Ca, dac'ei vrea,
 Se-mi scrii ce-va și mie
 În prosă, poesie,
 Ori cum poștești;
 Fie și 'n stichuri
 Chiar scrise 'n chipuri
Ropalicești.

Jrseca.

D'ALE ĐILEI

Iar s'a întăritatû Herodiada, iar
 cere capul lui Ión!

Iar s'a îndărjitû baronul, iar cere
 sacrificarea Kogălniceanului!

Și are dreptate baronul; pentru-
 că, decă acum când nuorii accoperă
 orizontul politicû, când mințile suntû

încurcate, nu va catorthosi sė sugă
 mustósa fleică dupó care'i lassă gura
 apă, déră-mi-te dupó ce se va 'nse-
 nina, déră-mi-te dupó ce Congresul
 saû uă nuoa conflagrațiune, va ad-
 duce multû dorita și durabila pace,
 și se va vedea clarû binele făcutû de
 acéstă oblăduire în genere și de Ko-
 gălniceanu în parte?

* *

„Huuu! Na Ude, na Vede, na
 „Greul pământului,” strigă, de'ți ia
 auzul, nuoul Tantal setosû din strada
 Pensionatului!

„Huuu! Andrassy, Gorciacóffe,
 „Brătiené, și toți puternicii lumii;
 „n'auđiți, nu simțiți, nu mirosiți, fie-
 „care în parte, interesele vóstre și...
 „córdele simțibile ce noi attingemû?!?”

Că „nimeni mai bine ca noi, libe-
 „ralo-conservatoro-votătoro-bătătorii
 „bărbați de statû, n'aû statû pinó
 „mai ieri la serviciul austro-ungu-
 „rescû?”

Că „nimeni mai bine ca noi, nu
 „póte, retrocedând Bassarabia, a fi
 „numitû Thiers alû României în locû
 „de trădătorû alû țerrei?”

Că „nimeni mai bine ca noi, nu
 „póte face tot ce i se va đice, fie de
 „roșit, de pestriți, de ghiurghiulii,
 „numai fleica sė 'i iasă?”

* *

Și cu tóte astea, cu tot vacarmul
 nostru ce póte ajunge la cerû și des-
 tepta morții, o pățirămû și noi ca poe-
 tul arabû care întorcându-se la locul
 sėu natalû unde vrăjmașul pustiise
 totul, strigă:

— Parinți, frați, amici, concetă-
 teni, unde sunteți voi?

Și numai echoul îi respunse: „unde
 sunteți voi?”

— Crețulesci, Telli, Cantacuzini
 și... mai allesû Boeresci și Vioreni,
 unde sunteți voi?

Și numai echoul ne respunde:
 „unde sunteți voi?”

* *

Ba nu! ne mai respunse și bro-
 șura lui moșu Pipirigû Crețulică dis-
 tribuită luni sėra în Capitală, în care
 „illustrul bărbat de statû” de uă
 dinióră alû *Trompeteri*, făcend echou
 „illustrului bărbat de statû” de a-
 cum alû *Presseri*, opinéză că Bassa-
 rabia nu ne-a fostû vre uă-dată de
 nici uă utilitate, afóră de acum ca
 s'o putemû retrocede dupó cerere...

Ați priceputû? V'ați plirophori-
 sitû?

Baronul đice: „Thiers, cedând
 „Germanilorû Alsacia și Lotaringia,
 „a fostû numitû nu vëndătorul ci
 „salvatorul Franciei...”

Moșu Pipirigû, tâlcuesce: „Bas-
 „sarabia, retrocedând-o pré puterni-
 „cului împėratû, dupó cerere, facemû
 „actû de înaltă politică... Crețulésca!”

* *

Si sė nu ne acusați că allergămû la
 străini, că cerșimû puterea de la Mus-
 cali, de la Tătari, de la Huni, de la
 Capcăuni; căci nu veți putea tăgădui,
 gazettele nóstre fiind de față, ca și'n
 țerră amû atinsû tóte córdele...

Nu uă dată baronul care:

Du sérail connaissant les détours,
 a datû tircóle palatului...

Nu uă dată „illustrul bărbatû de
 statû” din hanul Dacia, a făcut ochi
 dulci Brătianului...

Nu uă dată nici de douë, Thiersul
 României, din strada Pensionatului,
 a cătatû sė linguşescă pe „suveranul
 Găgăuța” numitû de nebuni „Poporû
 Românû...”

Si cu tóte astea, o minunată mi-
 nunea minunilorû minunate! bre, nu
 Crețulesci, nu Telli, nu Cantacuzini,
 nu Beizadellele, déră... nici măcar
 baronul, cellû mai parfumatû și mai
 aromatû baronû din Evropa, pentru
 care s'a bătutû mai multû șaoa ca
 sė pricėpă mai bine iappa, n'a fostû
 parigorisitû...

* *

Si ați pofti, dumnea-vóstră dom-
 nilorû libertonî, ca contra intereselor
 nóstre, contra tradițiunilorû nóstre
 de capete pe tipsii, sė n'allergămû la
 Muscali, la Turci, la Tătari, la Cap-
 căuni, când ne vedemû isterisiți,
 catatrexiți, adiaphorisiți de către voi?

Acėsta arû fi uă capitulare din
 partea nóstră, pe care o respingemû
 întru cât uă mică rază de speranță
 ne va mai rămănea...

* *

Sfirșind aci, repetămû împreună
 cu *Pressiunea* de marți:

Nu noi, conservatoro-bătătorii bār-
 bați de statû, vomû fi aceia cari sė nu
 dămû exemplu de moderațiune...

Nu noi, și mai cu sémă d. baronû,
 vomû fi nereconciliabili...

De uă cam dată, allunge-se de la
 stupul cu miere „*acella*” care a secu-
 larizat averile monastiresci, „*acella*”
 care a împroprietaritû pe bodirlani,
 și înlocuiscă-se cu „*acella*” pe care
 'lû-ați făcutû uă dinióră ministru ca
 sė vă dea cu genunchiul a doua đî de
 la ministerû; cu „*acella*” care a în-
 cheiatû Convențiunea comercială cu
 Austro-Ungaria; cu „*acella*” care și a
improvisatû palate din cărămidele
 Universitații, moșit din ministeriû și
 domenie din spinările acțiunilorû
 Daciei, și... în urmă vomû mai vedea...

Cu alte vorbe, tăiați-vă mai întiu
propriele vóstre brație prin elimina-
rea, „*acelluia*“ și prin aducerea „*aces-
tuia*“, și, nu voru lipsi, preste pučinu
pe ruinele vóstre, a intona hymnul
pustiirii... passerile nopții: Cantacu-
zini, Crețulescui, Viorani... et tutti
frutti... et tutti quanti...

Pipereșu.

LA NOI IN ȚEARA

Pressa, Resboiul, Timpul suspină
Că n'a în mână puterea, vai!
Plângu făcându zimbre că de stupină
Suntă ađi departe ca-Adam de rai!!!

Și când stomahul e în lihnélă,
Cine nu strigă pe ori-ce glas?
Când punga zace de pirotélă
Și 'n ea lăscae nu ți a remasú!

Dilele dalbe de desfătare
Gheliruri, chiuluri și pingeriți
Din pept le scóte câte-o oftare,
Și 'n vis le-arată a lor đimbiri!

Cum se nu strige, se nu răcnescă!
Când chilipirul vai! a pieritú,
Guvernul d'astă-đi vrea se gonescă
Chiar umbra însăși de parvenitú!

D'aceea latrá la lună, stele,
Că'i vai de țéră sub liberali!
Și că poporul în đile grele
Inótă astă-đi, timpí infernalí!...

Vestea întónă la osanale
Celor ce 'i pune în mână bani,
Ciocoi-ajută pe haimanale
Ce trecú în lume de gugumaní!!!

Resboiu care se redactéză
D'un nebun sceptic dér surugiú
Điua și nóptea drăcií viséză
Dađii brevetul de moftangiú

Căci cu stomahul plin de lihnélă
Cine nu strigă pe ori-ce glas?
Când punga 'ți đace de pirotélă
Și 'n ea lăscae nu 'ți a remasú!!!

Condé.

SCENE DIN VIÉȚA CURTISANELORŪ

DELFINA

(Urmare)

Il recunoscú nu mai aveamú unú reazimú în
simțuri și în voințe. Cađú... pe unú patú de
beție, imprejurulú meu era cupe resturnate
și vinulú curgea. Eu singurá aveamú o cupá la
gurá și drojdiele acelei beuturi imi amára sufle-
tulú. Auđiamú hohote sardonice impregiurulú meu,
și erau amicii mei de orgie care mă batjocoraú,
eu surideamú în nesimțire și buzele mele erau
amare, limba se mișca în neregulá și unú frăú
nu mai ținea intelectualitatea mea. Gemeamú și
rdeamú, tremuramú și ardeamú; nisce friguri,
friguri... Și aci vai! Ea terminá obositá și cađú.

Cine credeți că era acéstă?, o castá, pudicá aman-
tá ce inebunise delásatá de inconstanța unú a-
mantú perfidú? Nu. Paroxismulú seú în acéstă
narađiune numai ađunsú la culme, rupe uá rețea,
trece dintr'o sferá de cugetări într'alta și cândú
ea atinge unú punctú sutlimú, spune adévérulú.

Ea era o nebuná care inhámata în viața ei la

MORI DE VENT

Se tot vede prin jurnalul *Resboiul*, de la un
cârd de vreme printre multe fleacuri, minciuni
moțate care de care mai caraghióse și urmátorele
caraghiozlácuri, cari sunt permise numai unú
jurnal care și-a dat de mult titlul de pamflet și care
luptă pe ori și ce cale pentru propagarea minciunei,
ș'a înșeláciunei.

E vorba de nisce versuri, pe care le dá sub
numele d-lui State Prodănescu, cu numele căruia
vânduții streinilor arată lumii că tóte ideile ce
coprinde acel jurnal pamflet, nu sunt de la ince-
put și pán' la fine de cât glume de borfași de u-
liță, ușurințe și minciune, puse cu gând de se va
potrivi aduc vre un câștig, de nu puțin le pasá.

Și când asemenea lucruri vin de la o persónă
oum se cade, calea valea, dér când stim care... cap
le clocesce, mâna cărei pociturí le măsgălesce vai!

Când vin de la unú bastardú alú lui *Byron*!
Când vin de la unú harlequin, o paiată, o carica-
turá ca *Nasarabescu*!!!

Ce ai đice d-le Nasarabescule, decá lunginduți
urechile mai mult ca nasul ai auđi urmátorele
rënduri ca respunsú la cele măsgálite de d-ta?

Acel ce scrie în inocență
De scrie bine, schimonosit,
De cât acela ce'n insolență
Scuipá virtutea, e mai cinstit!

Iar tu ca móra ce-o mișcă vântulú
Ieri liberalulú fanatisat
Azi alú minciunei îmbraci vsméntulú
Látrând la luná ca un stricat

Cu bietu Grandea împarți durerea
Și fericirea din *Timpú* mereú
Numa 'n mincune cați mângáierea
Și 'n mofturi demne de *nasul teu*.

Fiind că banii ce te mângáe
Sermana pungá ți-a părăsit
Numele-ți mare ca se remáie
Te 'nvěțú un lucru mai nemerit.

carulú desfráulú, trecuse peste tóte treptele mo-
lepsite ale acestú vițú. Frumósă, desfránata, în
beție, în desfátări, în orgii, plăceri nebunesci, în
ilusii cari numai la ficele desfránate ale strade-
lorú Parisulú existá : ea slăbesce de o dată, frun-
đa îngálbinítá a ființei seú suflátá continú numai
de vijelii oragióse, se surpá în fine, cade în no-
molulú de la picióarele arborelú seú, trecătorii o
calcá și nomolulú nimicește cu deseversire ființa
frunđelorú îngálbiníte. O ficá a Evei strigá nebuná:
cântecú, plăcere amorú inocentú, buze arđetóre,
sinú palpitándú; o Delfiná va striga credemú:
baní, desfránare, beție, visuri nebune, nopții de
orgii, trădare și va termina cu strofa : un sérutú,
concentrea dorulú sufletescú reversaiú pe un sinú
rece de ingratú!...

Era ceva ingrođitorú a parcura cine-va salele
acestú ospiciu și mai cu séma pe unde gemeamú
juve în flórea etáții sdrobite de patime și care
vrándú a se îmbáta páná la letargie din cupa
desfránárilorú, au atinsú o extremá durerósá ce
se numesce nebunia.

Și vai! o femeie nebuná e mai ingrozitorú ca
ori ce, tigressa, pantera, de și mai ferósá, dérú
n'aú furia, vehemența, foculú și frigurile interne
secrete ce turburá organismulú mentalú.

La expoziții decá ai merge
Sé 'ți aráți nasul la trecători,
Ai face stare și ast-fel ți-ai sterge
Trista-ți figurá din látrători!

POLITICA DIN AFARA

Nu e nimicú sigur de ađi páná máne,
Europa ferbe în nesdrávanií,
Planulú de alalt'eri sfáșiatú remáne
Ađi când se viséză alte nouí drăcií!...

Lumea 'ntrébá : timpulú unde ne va'duce?
Iér draci 'n mirare chiar ei își fac cruce!

Unú cazan, cazanulú de diplomație
Clocotesce astá-đi nencetatú la focú,
Nemții strigú: la arme și la bátalie!
Vorú se reinvieđe putreda Turcie.
Bosnia îi face a 'ngheța pe loc!

Numai albionulú spumá de turbare
Cá Russia nasulú și'a nălțat pré susú,
Și ne-e témá gróznic d'o încáerare
Si de nimicirea vulturulú Rus!

Lumea 'ntrébá: timpulú unde ne va duce?
Iar draci 'n mirare chiar ei își fac cruce!

Tic-Tac.

Edeculú politiceí evropinești

ATENEUL ROMÂN

Programulú conferințelor publice
pe anul 1878

Sâmbătă 18 Martiu, d. Dimitre Ioan Ghica :
Considerațiunii generale asupra instrucțiunii.

Sâmbătă 25 Martie, d. Antoniu Roques,
L'art de la lecture.

Sâmbătă 1 Apriliu, d. C. Stăncescu : Artele
plastice în România în cei din urmă douăzeci ani.

Joi 6 Aprilie, d. Laurian : Despre învțămînt

Sâmbătă 8 Aprilie, d. C. Esarcu : Va analiza
și comenta mai multe din documentele sale inedite
descoperite în arhivele Italiei.

Duminecă 9 Apriliu, d. C. Esarcu : Continua-
rea aceluiași subiectú.

Biuroul Ateneului

O juná care a fostú simbolulú amorulú, adora-
țiunei, mângáerilorú și alú fericirilorú, un corpú
sveltú pe a cărui gurița serutulú numai a mán-
gáiat'o cu gingașulú seú tactú, o ființă đicú, scál-
datá în desfátări și apoi lovitá de desilusii seú de
alte nenórciri, vai! devine un sufletú ráțacitú,
arđătorú, bolnavú fórá a manifesta de câtú arare
ori în vorbe durerea covârșitóre.

Pelițe brune pe care amorulú scrisese cu litere
atractiunei irresistibile sentințele seú, care res-
pira prin două buze mai roșii ca coraliulú africanú,
amoru celú esalá o inimá ce ardea, și care prin
doi ochi negri dérú care avea concentratú în ei
đimbetulú unú ingerú, lumina unei stele, far-
meculú unú visú amorosú. Acumú acéstă peliță,
e trasá pálitá și care palóre óre cumú vênátá
atrage sentiméntulú de durere, de spaimá, de
repulsione și de compătímire.

O peliță blondá, a unei desfránate, ce o dată
strángea la sinú fruntea amantulú pe care curgea
sadórea; și în ai cări ochi se citea pasiunea
unitá cu o furie amorósá, îmbáta sufletulú cu o
privire, și nimicea córdele de la Harpa durerii,
prin o mișcare langurósá și plină de rápirí și de
incántări a ochilorú seú.

(Va urmá.)

Noi uă dămți ori cui o vrea
Portofele să ne dea
Câci alt-felü *mein Got* murimü
Fără să ne recorimü
Bate vântü de susü in josü
Numai noi s'avemü folosu.
Fie Neamțü Muscalü Chinezü
Vomü lupta cu chichirezu.

Voi câți de ea aveți dorü
Nu stați multü să'i dați târcolü
Câci mojiții dorü simți
Pe toți ne vorü înghiți
Aid, de vreți saü de nu vreți.
Câci de multü tocămü bureți.
Uă dămü darü ori cui o vrea
Portofele să ne dea.

Nicolae Cruciocescu.

